

Resumé

Jan Assmann ve svém textu reflektuje práce sociologa Maurice Halbwachse a historika Aby Warburga, kteří nezávisle na sebe přišli s dvěma odlišnými teoriemi kolektivní/sociální paměti. Jejich jinak rozdílné práce se ale údajně shodují ohledně zděděné paměti.

Na to Assmann navazuje každodenní komunikací. Ta se podle něj vyznačuje vysokým stupněm „nespecifikace“, tematickou nestabilitou a dezorganizací a může být obsažena v kolektivní paměti. V tu chvíli se stává komunikační pamětí, jenž je typicky charakterizovaná svým vztahem ke všednímu dni. Naopak kulturní paměť je charakterizovaná svou vzdáleností od každodennosti. Kulturní paměť má zdroj v pevném bodě v minulosti. Tyto pevné body jsou výjimečné události, které jsou v paměti dané kultury udržovány prostřednictvím kulturních formací (jako jsou texty) a institucionálních komunikací. Jako příklad udává Assmann židovský kalendář, který je plný svátků, jenž připomínají události a postavy z židovské historie. Tím se vytvářejí ostrovy času, ke kterým se daná společnost vrací. Tyto ostrovy času se dostávají do paměti retrospektivní kontemplativitou, což je výraz, s kterým přišel Aby Warburg.

Warburg ve svém díle hledá spojitost mezi pamětí a jazykem a Halbwachs zase tematizuje souvislost mezi pamětí a skupinou. Assmannova teorie kulturní paměti se pak snaží spojit všechny tyto tři póly - paměť, kulturu a skupinu – dohromady.

Kulturní paměť má tedy následující charakteristiky – konkretizace identity a s tím spojenou kapacitu, která se obnovuje. Dále formu, uspořádání, povinnost a schopnost reflexe.

Pojem kulturní paměti tedy zahrnuje tu část znovupoužitelných textů, představ a rituálů, které jsou typické pro každou společnost v každé epoše jejíž kultivace slouží k stabilizování a potvrzení vlastní sebe-představy té určité společnosti. Každá společnost si pak buduje vědomí své vlastní jedinečnosti a jednoty.